

திராவிட சினிமா

37

■ வீ.மா.ச.சுபகுண்றாஜன்

சென்னையின் கடற்கரையில் வங்கக் கடல் தாலாட்டத் துயிலும் நம் அண்ணாவின் நினைவி தத்தில் உள்ள பலகையில் 'எதையும் தாங்கும் இதயம் இங்கே உறங்குகிறது' என்ற வாசகத்தைக் காண முடியும்.

நமது அரசியல் சிந்தனைகளின் ஊற்றான பேராசான் அண்ணா, அனை

வரையும் அரவணைத்து வழி நடத்தும் பண்புக்குப் பாத்திர மானவர். அந்தச் செயல் எளதான தில்லை. எத்தனை காயங்களை, வலிகளைச் சமந்து இந்த இயக்கத்தைப் பதிகைண்டே ஆண்டுகளில், இந்தியாவின் முதல் மாநிலக் கட்சியாக, ஆட்சிக்கட்டில் அமர்த்தினார் என்பது வரலாறு.

ஆனால், அதே தலைப்படதன் 1962-ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் மாதம் வெளியான திரைப்படம்தான் அண்ணா அவர்கள் நேரடியாகப் பங்காற்றிய கடைசித் தமிழ்த் திரைப்படம் என்பது ஆச்சர்யத்துக்குரியது. ஆம், 'எதையும் தாங்கும் இதயம்' கொண்ட தலைவரின் நினைவைப் போற்றும் இன்னொரு மைல்கல்.

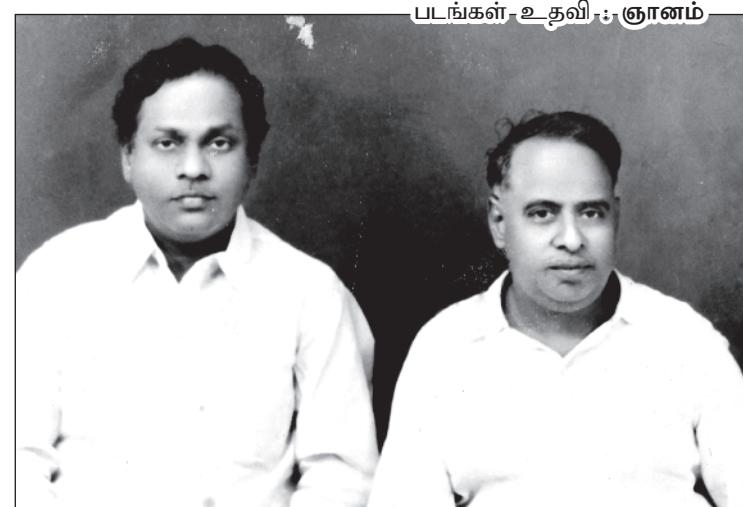
தேர்தல் தோல்விக்கு மருந்து

1962-ஆம் ஆண்டின் பிப்ரவரி மாத இறுதியில் இந்தியப் பொதுத்தேர்தல் நடந்து முடிவுகள் வெளிவந்தன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 50 சட்டமன்றத் தொகுதிகளிலும், ஏழு நாடாஞ்சுமன்றத் தொகுதியிலும் வெற்றிபெற்று காங்கிரஸ் கட்சியை அதிர் வைத்தது. ஆனால், அண்ணா அவர்கள் காஞ்சிபுரம் சட்டமன்றத் தொகுதியில் தோல்வி யுற்றார். அந்த மன்னிலைக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில், வெளியானது இந்தத் திரைப்படம்.

தோல்வியில் துவண்டு போவதில்லையே இயக்கம். தோல்வியைப் புற்றந்தள்ளி, அந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலேயே அண்ணா நாடாஞ்சுமன்ற மேலவை உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுப்பாட்டார். நான் 'திராவிட இன்தத்தைச் சேர்ந்தவன் என அறிந்துத் தொள்வதில் பெருமை கொள்கிறேன்' என அறைக்கவைல் விடுத்து நாடாஞ்சுமன்றத்தையும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தையும் அதிர் வைத்தார்.

அண்ணாவின் இறுதிப்பட நாயகனும் (எல்.எஸ்.ஆர்) குழந்தைப் பருவந்தொட்டு

திராவிடக் கொள்கைகளை, சமதர்ம நோக்கங்களை, சமூகநீதிச் சிந்தனைகளைத் திரைத்துறை மூலம் மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்தனர் நமது முன்னொழுகள். அந்த வகையில், திரைப்படம் என்கிற நவீன ஊடகத்தின் மூலம் அரசியல் மாற்றத்துக்கான திருப்புமைகளை உருவாக்கின, திராவிடம் பெசிய திரைப்படங்கள். அந்த வரலாற்றை மீண்டும் வாசிக்கத் தருகிறது திராவிட சினிமா.

படங்கள் - உதவி : ஞானம்

எதையும் தாங்கும் தீயம் : அண்ணாவின் இறுதீத் தீரைப்படம்!

ஆதரவின் அல்லவுற்று, கூரைகளற்ற தெருக்களிலேயே வளர்பவன். அரைக்கால் டவு சரோவாடு முழு ஓள்ளத் திரைப்படத்தில் வலம் வந்த முதல் நாயகன் இவரே!..

இரண்டு நாயகர்கள்

இல்லையையின் இயல்பிலேயே அன்பும் இரக்கும் நிறைவெற்றகான இடத்தைக் கீடு இருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை. மாதசமியின்

'இல்லாமை' பொருளாதாரம் மட்டுமில்லை, அன்பும் ஆதரவும்தான். வஞ்சக தனவந்தனால் ஏமாற்றப்பட்டத் தாய், பின்னளையிடமிருந்தும் பிரிக்கப்படுகிறான். அறிந்து கொண்ட நிராகரிக்கிறான், செல்வச் சீமானான் அப்பன்.

திரைப்படத்தில் இரண்டு நாயகர்கள் (இன்னொருவர் அண்ணாவின் பிரியத்துக்குரிய ஆஸ்தான நாயகன் கே.ஆர்.ராமசாமி. செல்வச் சீமானின் நல்ல மனம் கொண்ட பிள்ளை) உண்டெனினும் திரைவெளியை ஆக்கிரமித்து நிற்கும் ஆளுமை நடிகவேள் எம்.ஆர்.ராதாதான். இறுதியில், அனைவரும் இணைவதுதான் கொடுக்கலாம், செல்வச் சீமானான் அப்பன்.

சமூக விமர்சன வசனங்கள்

அண்ணாவின் திரைப்படங்களில் காட்சிகளின் ஒவ்வொரு இழையிலும் பண்பாடு, சமூக ஏற்றத்தாழ்வு குறித்த விமர்சனங்களே நிறைந்திருக்கும். ராதா மற்றும் எஸ்.எஸ்.ஆர். உரையாடல்களில் அன்றைய சமூகப்பார்வை, அரசியல் ஆகியவை இல்லாமல் ஒற்றை வார்த்தைக் கூட சிடையாது. உழைத்து முன்னேற வேண்டும் என்று சொல்லும் உதவியாளரிடம் பொருமை கொள்கிறேன்' என அறைக்கவைல் விடுத்து நாடாஞ்சுமன்றத்தையும், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தையும் அதிர் வைத்தார்.

அண்ணாவின் இறுதிப்பட நாயகனும் (எல்.எஸ்.ஆர்) குழந்தைப் பருவந்தொட்டு

நாயகனை 'அவர் ரொம்ப நல்லவரப்பா' என்கிறான். 'ஓ... அதனாலதான் ரிக்ஷா இழுக்கி நான் போவ' என வருகிறது ராதாவின் பதில். தெருவில் படுத்திருக்கும் நாயகனை எழுப்பும் காவலர் சொல்கிறார், 'தெருவு படுக்கிறது சட்டப்படி குற்றம். எழுந்து போ' என்று, இவனோ 'எனக்கு வீடே இல்லையே' என்கிறான். காவலர் 'அதற்கு நான் என்ன செய்யுது' என்றார். இன்னொரு காட்சியில் தெருத் தின்னையொன்றில் படுக்கும்போது, ஏற்கெனவே, அங்கே வாடிக்கையாகப் படுக்கும் குடும்பத்துக்காக இடம் விட வேண்டியதாகிறது.

அண்ணாவின் 'பாஞ்சாலி சபதம்'

அண்ணாவுக்குத் தெருக்க்கத்து மீது மிகுந்த ஆர்வமுண்டு என்ற செய்தி உண்டு. இந்தத் திரைப்படத்தில் தெருக்க்கத்தில் துஞ்சாதனன் பாஞ்சாலியை துரியோதனன் சபைக்கு இழுத்துக் கூட்டும் செல்லும் காட்சியை, கூத்தின் மொழியில், அதாவது சென்னை, வட ஆற்காடு மொழிநடையில் அமைத்திருப்பார். அண்ணா வட்டார வழக்கில் எழுதும் தொவதுக்கும் என்பதை மொழிநடையில் விதிவசம் என்று வேண்டும் தோல்வியின் மொழியில்லை. அதை வைத்து சென்னை, வட ஆற்காடு மொழிநடையில் அமைத்திருப்பார். அண்ணா வட்டார வழக்கில் எழுதும் தொவதுக்கும் என்பதையோ ஒரு போதும் ஏற்ற இயக்கமன்று. எதையும் தாங்குவோம், ஆனால் அடுத்த நகர்வை ஒருபோதும் கைவிட மாட்டோம். அதுதான் திராவிடம். அதுதான் அண்ணாவின் அரசியல் சித்தாந்தம்.

'என்னயக் கேட்டுக்கினா சிட்டாடு போர்த்தும் வெண்டியதாகி செய்யப்படும் வெண்டாம்

துண்டுன்னு நெஞ்ச்சியா' இது தூரியன். 'மதிகெட்ட மைத்துனனே வந்தியா... என் இல்லத்துக்கிணு போவ நெஞ்ச்சியா' இது பாஞ்சாலி.

இதில் 'பாஞ்சாலியின் சபதம்' என்ன வெனில், யாராலும் தன்னைக் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கூல்ல முடியாது என்பதே. வேறு வழியின்றி, துஞ்சாதனன், 'அவையோர்களே, ஆய்வு நடிக்கும்பக்கன்னா கூச்சல் போருங்களே, கொஞ்சம் இந்த அண்ணையைப் படித்து கைதெட்ட நடிக்கும்படி கண்டித்து அனுப்புக்கள்' என்பதே.

திராவிடச் சினிமாக்களின் அடிப்படையான பண்பே, சமூக விமர்சனக் கருத்துக்களையும் அரசியலையும் தின்கிறவில் பகுதியாகவுது தான். அது மனித உரிமை, சுயாட்சி, மனிதாபிமானம், அரசியல் கொள்கை, பகுத்தறிவுச் சிந்தனை எதுவானாலும் 'துநூத்திக் கொண்டு நிற்பவை அல்ல. இவற்றைப் பிரச்சாரங்கள் என வியற்றி வடித்துக் கொண்டவர்கள் சித்தரித்து வாழுவதே தொகையில் வேண்டாம்.

மாற்றத்துக்கான விஷைவு, தாண்டப்படாத காட்சிப்படுத்தல் விதி வசம் எனும் விபாத்துக்கே வழிவகுக்கும். மறுபுறம் ஆர்ப்பரித்துக் கூட்டும் கூட்டி, தீவட்டி எந்தில்தொட்டல், மாற்றம் விளைந்து விடுமென்ற முதிரா சிந்தனை உவ்பானதல்ல. திராவிடம், வெகுமக்கள் இயக்கி செல்லும் விதிவசம் எனும் தோல்வியின் மென்பான்தொல் 'எல்லாம் விதிவசம் எனும் தோல்வியின் மென்பான்தொல்வையோ' என்பதையோ எல்லாம் விதிவசம் என்று வேய மாற்றத்திர்கான வழி' என்பதையோ ஒரு போதும் ஏற்ற இயக்கமன்று. எதையும் தாங்குவோம், ஆனால் அடுத்த நகர்வை ஒருபோதும் கைவிட மாட்டோம். அதுதான் திராவிடம். அதுதான் அண்ணாவின் அரசியல் சித்தாந்தம்.

...படம் விரியும்

கருவூலம் அண்ணாவின் மடல்!

1955-ஆம் ஆண்டு மே 8-ஆம் தேதி முதல் பேறினார் அண்ணா 'திராவிட நாடு' ஏட்டல் 'தமிக்கு' என்ற